

Sandı Anılarda Kaldı 11

— Şerafettin Sorkun · 25 Mayıs 2026

Gördükleriyle kalırlar. Dünyaları, devinim yaptıkları alana sığdırılmıştır. Başka yerleri, yurtları bilmezler. Ömürleri burada doğdukları yerlerde son bulur ve burada yaşlanır, vadeleri yetip ölünce de, buraya, doğdukları topraklara gömülürler. İbrahim'in yeri yurdu artık Sandı köyüdür. Sandı'da aynı insanları göre göre onlarla tanışık olmuştur. Ara ara güdüye giderken yollarda silahları omuzlarına asılı jandarmalara rastlamış, Hafız'a gördüklerini anlatıp, onların kim olduklarını sormuş, Hafız onların mahkemeleri olanlar için, köylere celp kağıtları dağıtan jandarmalar olduğunu söylemişse de, celbin ne olduğunu bilmediğinden, merakta etmemiş, ama yanından geçip giderlerken, omuzlarındaki asılı silahlarından ürkü ve korku duymuştur. Daha çok sığırlarla ırmağın orada takılmayı sevmesine rağmen, kafasındaki Saliha kavramı onu yukarılara, kendi köyü tarafına çekmektedir. Bir gün inekleri yukarılara tepelere sürer götürürken, Saliha ve Anası Dudu'yu görmüş, yanlarına yaklaşacak cesareti olmamıştır. Mesafe aralı olmasına rağmen, tahmin etmekteydi; uzaklardaki o 2 görsel, Saliha ve anasıdır. Çocukkenki duyduğu his başkalaşmaya, farklı bir şekle dönüşmüştür. Bir değil, bir kaç kez Saliha ve anasına aynı yerde rastlamış, uzaklardan bakmaktan öte yanlarına gitme cesaretini kendinde bulamamıştır. Hafız'dan aldığı derslerin etkisindenmidir nedir, karşıt cinse yaklaşma ve yanlarında olma duyuları yok olup, adeta onlardan kaçır olmuştur. Küçücük bir çocuk anasının ölümüyle farklı bir yaşamın içine itilmiş, hayvan ahır ev yapılıp, oraya yerleştirilmiş, önüne köyün sığırları katılıp, bu şekil bir sorumluluk altına alınmıştır. Köyde yaşlılarıyla bir aralara gelme, onlarla oyunlar oynama şansı hiç olmamıştır. Kendi köylerindeyken uzun bir süre babasının gelip onu sahiplenmesini beklemiş, ama baba gidiş o gidiş, bir daha hiç gelmemiştir. Muhtarın karısı İbrahim'i hiç istememiş defalarca bu yüzden muhtarı azarlamıştır. Kendini

orada çok dışlanmış görmüş, gözlerinin önünde geçen zamanların bir tek gününü sanki geçmeyen bin yılmiş gibi hissederek, ağzını açacak mecali kalmamıştır. Babası tarafındam muhtara emanet verilmişlikle, İbrahim'de bir suskunluk başlamış, konuşmayı unutmuştur. Sandı'ya gidiş bir bilinmeyenlik gibi olsada, neresi olursa olsun daraldığı, bunaldığı bu evden, kurtuluşu olarak görmüş, iten içe sevinmiştir. Hafız'ın eşi İlerde; ona müşfik ve sevecen davranmaktadır. Hafız yıkanacağı bir tekne vermiş,İlerde tenekede su kaynatıp yıkanması için ona getirmektedir. İbrahim yıkandıktan sonra eğreti verilen çamaşırlarını giymekte, kirli olanları da İlerde ablaya vermektedir. İlerde ablası onları yıkadıktan sonra, İbrahim'e kurutup getirmektedir. Burada kendisini bulmuş, özgüveni tekrar yerine gelmiştir. Yün yorganı, yünle doldurulmuş yatağı, İlerde abla temin etmiş, onu kendi çocuklarından hiç ayrı tutmamıştır. Hafız ramazan ayı başladığı zamanlarda Ankara'nın Haymana denilen ilçesine gitmekte, orada ramazan bitesiyeye hafızlık yaptıktan sonra, Sandı'ya geri dönmemektedir..17/şubat-2025 şerafettin Sorkun/Konya Sandı köyü anılarımdan.